

Praktijk voor Speltherapie Fransen viert 5 jarig bestaan!

5 jaar geleden ben ik begonnen met de intentie spel in relatie tot ontwikkeling meer onder de aandacht te brengen.

Met als belangrijkste motivatie dat ik er in geloof dat spelen kinderen helpt om zich goed te kunnen ontwikkelen. Maar bovenal dat ze kind mogen en kunnen zijn!

We leven in een maatschappij waarin van alles mogelijk is maar waarin we ook van alles en vaak veel moeten. Van wie? Dat is niet altijd even duidelijk. Het tempo wordt door ons allen met elkaar bepaald. Soms is dat tempo zo hoog dat aanpassen lastig voor kinderen *kan zijn*.

Laatst vertelde een kind die ik begeleid mij: "kinderen kunnen niet haasten", waaruit ik wil opmaken dat *vele* kinderen in het moment leven en iedere dag een nieuwe dag is, ieder moment een nieuw moment met mogelijkheden en kansen.

Ik ben begonnen met het geven van speltherapie aan kinderen die om verschillende redenen werden belemmerd in hun ontwikkeling.

Er zijn allerlei leuke samenwerkingsvormen ontstaan met peuterspeelzalen en basisscholen in Delfgauw en omgeving en we krijgen vaak de gelegenheid om bijvoorbeeld tijdens ouderavonden te vertellen over het thema spel en ontwikkeling.

Inmiddels zijn we met vijf collega's met verschillende achtergronden wat betreft werkervaring. De gemeenschappelijke deler is dat we allen opgeleid zijn tot speltherapeut, ruime ervaring hebben met het begeleiden en ondersteunen van kinderen en bovenal ons werk enorm leuk vinden!

Dus tijd voor een feestje....wat zegt u?

De politiek zegt nog van niet. Er moet mogelijk nog meer worden bezuinigd wat invloed kan hebben op de ondersteuning en begeleiding van kinderen.

Ook verzekeraars gaan mogelijk hun polissen opnieuw bekijken en kritischer zijn in wat ze nog vergoeden.

De afgelopen jaren zijn gelukkig steeds meer zorgverzekeraars speltherapie gaan vergoeden. Laten we hopen dat die positieve lijn zich doorzet.

Wij zullen er in ieder geval alles aan doen om ze te blijven overtuigen van de belangrijkheid.

Zo zullen we er ook alles aan blijven doen om vanuit de praktijk kinderen te helpen zich optimaal te ontwikkelen, op momenten dat ze die hulp nodig hebben, en zullen we ze de kracht geven om hun eigen mogelijkheden spelenderwijs te leren ontdekken en benutten; van rups naar vlinder?

Een tijdje geleden schreef ik, geïnspireerd door een kind, de volgende tekst:

*Onbevangen en verwonderd
Stil staan bij de kleine dingen
Een vlinder die voorbij vliegt
De vogel die ik hoor fluiten
Het jonge eendje wat achter zijn mama aan hobbelt
Een moment om bij stil te staan.....*

Onbevangen was ik en probeer ik te blijven, maar gelukkig kan ik ook verwonderd zijn. Verwonderd om de kracht van het kind en verwonderd van de intense inzet van de ouder(s). Verwondering over hoe gewoon spel kan zijn voor een kind, maar ook hoe ongewoon spel kan zijn voor een kind.

Mijn verwondering en onbevangenheid dragen er iedere dag aan bij dat ik ouder en kind als uniek blijf benaderen!

Iedere dag weer kan ik er van genieten: stralende kinderen die onbevangen in verwondering kunnen raken soms door het contact in de spelkamer met mij, met mijn collega's en in contact met hun ouders!

Die stralende vlinders vliegen voorbij..... iedere dag weer!

Door de interactie met u en uw kind zijn we zover gekomen als waar we nu staan. Samen met mijn collega's wil ik iedereen bedanken voor hun vertrouwen in ons de afgelopen jaren en voor de verdere toekomst.

Met een vriendelijke groet,
Sascha Fransen

